

16. El poble de déu

"Vosaltres, que abans no éreu un poble, ara sou el Poble de Déu; vosaltres que abans no havíeu obtingut misericòrdia, ara l'heu assolit" (1Pe 2,10)

FET DE VIDA

Un home observo un nen que era només a la sala de l'aeroport, esperant que anunciessin la sortida del seu vol.

Quan l'embarcament va començar, el nen va ser guiat per l'hostessa al seient de finestreta. Casualment, l'home que l'observava tenia el seient al costat del nen.

Durant tot el vol, el nen va ser molt correcte i conversava animadament. En un moment va treure de la bossa un llibre i diversos llapis de colors, i es va distreure pintant i pintant diferents dibuixos.

No demostrava res d'ansietat o preocupació per estar en un avió.

En un moment, l'avió va entrar en una tempesta molt forta, les turbulències i les sacsejades brusques van espantar l'home, com la resta dels passatgers. Però el nen semblava estar en un altre món, seguia concentrat a les seves pintures com si estigués plàcidament assegut a la sala de casa seva. A terroritzat per la situació, ja que semblava que no sortirien amb vida d'aquesta tempesta, a l'home li va cridar l'atenció el comportament d'aquest nen, ja que en cap moment no va expressar gens de por. Llavors l'home li va preguntar:

«No tens por? No t'adones que ens podria haver esclatat la nau?»

Amb una veu absoluta i aixecant els ulls ràpidament del seu llibre, el nen va respondre:

«No, no tinc por. El meu pare és el pilot d'aquest avió!»

COMPARTIM:

1. Què t'ensenya aquesta història?
2. "Així com el cos té molts membres, una persona és un d'aquests membres, tot i ser molts, no formen sinó un sol cos, així també succeeix amb Crist... Com que el nen confiava en el seu pare, estem cridats a confiar en Déu com el meravellós pilot de l'Església. Ell la va conduït. Creus tu que puguem confiar en Ell? Per què?"

LA PARAULA DE DÉU

"Així com el cos té molts membres, i, tanmateix, n'és un, i aquests membres, tot i ser molts, no formen sinó un sol cos, així també succeeix amb Crist... Com que el nen confiava en el seu pare, estem cridats a confiar en Déu com el meravellós pilot de l'Església. Ell la va conduint. Creus tu que puguem confiar en Ell? Per què? Què us crida l'atenció d'aquesta història? El cos no es compon d'un sol membre, sinó de molts. Si el peu digués: "Com que no soc mà, no formo part del cos", per això no continuaria

sent-ne part? I si l'orella digués: "Ja que no soc ull, no formo part del cos", potser deixaria de ser-ne part? Si tot el cos fos ull, on seria l'oïda? I si tot fos sentit, on seria l'olfacte?, però Déu ha disposat cadascun dels membres al cos, segons un pla establert. Perquè si tots fossin un sol membre, on estaria el cos? De fet, hi ha molts membres, però el cos és un de sol. L'ull no pot dir a la mà: "No et necessito", ni el cap, als peus: "No tinc necessitat de vosaltres". Encara més, els membres del cos que considerem més febles també són necessaris, i els que considerem menys decorosos són els que tractem més decorosament. Així els nostres membres menys dignes són tractats amb més respecte, ja que els altres no necessiten ser tractats d'aquesta manera. Però Déu va disposar el cos, donant més honor als membres que més ho necessiten, a fi que no hi hagi divisions al cos, sinó que tots els membres siguin mútuament solidaris. Un membre pateix? Tots els altres pateixen amb ell. Un membre és enaltit? Tots els altres participen de la seva alegria. Vostès són el Cos de Crist, i cadascú en particular, membres d'aquest Cos."

ESBRINEM:

1. La unitat dels cristians:

OBJECTIU SETMANAL

Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat. (Jn 17, 21)